

వికారాలు వంతులు

(ఉదయం : 11 గంటలు)

క్లాసు రూము. కుర్రాళ్లు గోలగా ఉంటారు. రాజారావు మేష్టారు వస్తారు. ఒక కుర్రాడు : అరేయ్. మేష్టారు వస్తున్నారోయ్.

రెండవ : ఎవర్రా... రాజారావు మేష్టారేనా...

ఒకటవ : అవునురా... గవ... చివ్. (క్లాసంతా నిశ్శబ్దం అవుతుంది.)

రాజారావు మేష్టారు : అబ్బాయిలూ... కూర్చోండి... అప్పడే అయిదు నిమిషాలు లయపోయాయి. పాఠం మొదలెట్టాలి. నిన్ను ఎంతవరకు వచ్చావ్. మానిటర్.

మానిటర్ : నిన్నటి పాఠం అయిపోయిందండి. యివారే కొత్త పాఠం చెబుతామన్నారు.

రాజా : ఆ! సారీ... సరే... ఏదో పాఠం తియ్యండి... చూశారూ... యీ పద్యాల అర్థమూ, భావమూ చాల గొప్పగా ఉంటాయి. మానవులు, ముఖ్యంగా విద్యార్థులు శేర్షకోనవలసినవి యందులో చాల ఉన్నాయి. యీ పద్యాలని పేక్షపీయరు అనే మహాకవి రాశాడు

యితడు ఆంగ్లేయాడు. ఎన్నో గొప్ప నాటకాలు, పద్యాలు రచించాడు. సరే. అసలు పాఠంలోకి వద్దాం. మానిటర్... వదువు.

(ఫ్ర్యాన్ నోటీసుతో క్రమేణుడు.) సమయానికి వచ్చాడు. హు... ఆడిలోనే కాంసపారు... పిల్లలూ వినండి. *please grant me leave...*

(క్లాసంతా గొల్లమంటారు. బల్లలు గుద్దుతారు.)

(చికొకుగా) ఏమిటిరా యిది. సెలవు చీటి తెచ్చావు.

ఫ్ర్యాన్ : అయ్యో... నోటీసు కాగితం యిది బాబయ్యా. ఆ కాగితం యిల్ల యియ్యండి. రాంబాబుగారు యిచ్చారు.

రాజా : ఏడిసినట్టే ఉంది. ఏదీ... వినండి... ప్రసిద్ధ పురుషులయిన మహానుసులుగారు విచ్చేసిన సందర్భంలో, బడికి మధ్యాహ్నం పూట, వారి గౌరవ నూచినగా, సెలవు యిచ్చారు. (ఫ్ర్యాన్ వెళ్లిపోగా క్లాసంతా చప్పుట్లు కొడతారు.) సెలెన్స్... అప్పడే యిరవై నిమిషాలు అయిపోయాయి. యిక పావుగంటలో ఏం

చెప్పను... నా మొహం. అందరూ తెల్ల కోసం చెవులు నిక్కపొడుచుక్కాచున్నారు. నా పాఠం ఎవరు వింటారూ. అయినా... మానిటర్... మొదలు పెట్టు.

మాని : (తిగిరగా) *Every one that flatters thee, Is no friend in thy misery.*

రాజా : ఆవు... ఈపాఠంలో స్నేహ ధర్మగురించి చెప్పబడింది. ముఖ్యంగా మీలాంటివాళ్లు. ఈపాఠం గ్రహించి, అలాగే నడచుకోవాలి. ఏదైనా మనిషికిలం అతని మిత్రులనిబట్టి ఉంటుందని...

వేరే క్లాసుకు రాడువచ్చి : మేష్టారండీ.. జెంకటప్పయ్య పంతులుగారు కొంచెం సశ్యం చేయించుకొని రమ్మన్నారండీ.

రాజా : ఛా... వెదవా... రస పట్టులో కనిలా వచ్చావు... ఊ... యింద... వెళ్లు.. ఎంతవరకు చెప్పావ్.

శ్రీ వంగల వేణుగోపాలాచార్య

మానిటర్ : అంతేనండి.

రాజారావు : ఏమిటిరా... అంతే.

మాని : తెలియదండీ.

రాజా : హారీ వెదవ్వారా... మీదృష్టి యిక్కడుంటేగా... యీ ఆఖరిపీరియడు వేసి నాపీకకి తెస్తారావీళ్ళు. మొదటి సీరియడు వెయ్యండ్రా అంటే వెయ్యరు. ఆఖరున మీకు వినాలని ఉండదు. నాకు చెప్పాలనీ ఉండదు. యీ పాఠం ఎంతో బాగా చెప్పాలని ఎంతో ఉత్సాహ పడ్డాను.

1. కుర్రాడు : (లేచి) మేష్టారండీ (అని చిటికినవేలు చూపుతాడు)

రాజా : నా వాగుడేకాని, మీ కార్యక్రమాలు సాగుతూనే ఉంటాయిరా- వెళ్లు ఊ... స్నేహాన్ని గురించి కదూ చెప్తుంటావినండి... (యీసారి యింకో అయిదు గురులేచి బాటికిన వేలుచూపుతారు).. హారీ. మీ దుంప తెగా... అన్నీ వరసాగా వస్తున్నాయిలా ఉందిరా. ఈపాఠంలో ఎంత అర్థమంది ! ఎంత భావముంది ! పశువులు.. వెళ్ళండి... మిగిలినవాళ్లు వినండి. లేపటి

పరీక్షలలో యిది చాల ముఖ్యం. స్నేహ ధర్మాలని గురించి యీ కవి, శివ రిస్తా ఏమన్నాడండీ.

(యింతలో హెడ్ మాస్టరువస్తే క్లాసంతా లేచి నిలబడతారు)

హె-మా : రాజారావు గారూ... మాట... మీరు సాయంత్రం యింటి కెళ్ళేటప్పుడు, ఒకసారి అల్లా మా యింటికి వస్తారుకదూ... మర్చిపోకండి... తప్పకుండా రండి... పిల్లర్లు కంపేర్ చెయ్యాలి.

(హె-మా... వెళ్ళిపోతారు)

రాజా : చి త్రమండీ... అల్లాగే... (నిట్టూర్పు వదుల్తూ)... ఒట్టు పెట్టిస్తట్టు పాఠం మాత్రం సాగనివ్వటంలేదు. ఉన్నవి సభయి నిమిషాలు. అందులో నోటీసులూ, సర్దుకోవడాలూ... సమాధానాలూ... చిటి తోనే సాగిపోతోంటే... యిక చదువేం చెప్పనూ, నా మొఖం. ఎంత ఉత్సాహంగా పాఠం చెప్పామని వచ్చానో అంత దిగసారి పోయాను... కనీసం పాఠం చెప్పే అర్థం టయినా స్వేచ్ఛగా ఉండనివ్వరు... సరే.. పిల్లలూ... యీ పద్యభాగంలో స్నేహంలో రకాలని గురించి...

మానిటర్ : సార్..... అంటే డెన్స్ వెయ్యలేదండీ.

రాజా : హారీ య్యుడా, బాగా జ్ఞాపకం చేశావు... ఏదీ... నెంబర్లు పలకండి. (పిల్లలు చకచకా నెంబర్లు పలుకుతుంటే తెల్ల కొవతారు.) అయింది... అనుకున్నంత అయింది. పుణ్యకాలం కాస్తా తీరిపోయింది. అయినా చివరిఘడియలలో ఏ పని అయినా యిట్లాగే ఉంటుంది... త్వరగా నెంబర్లు పలికి... వెళ్ళండి.

* * *

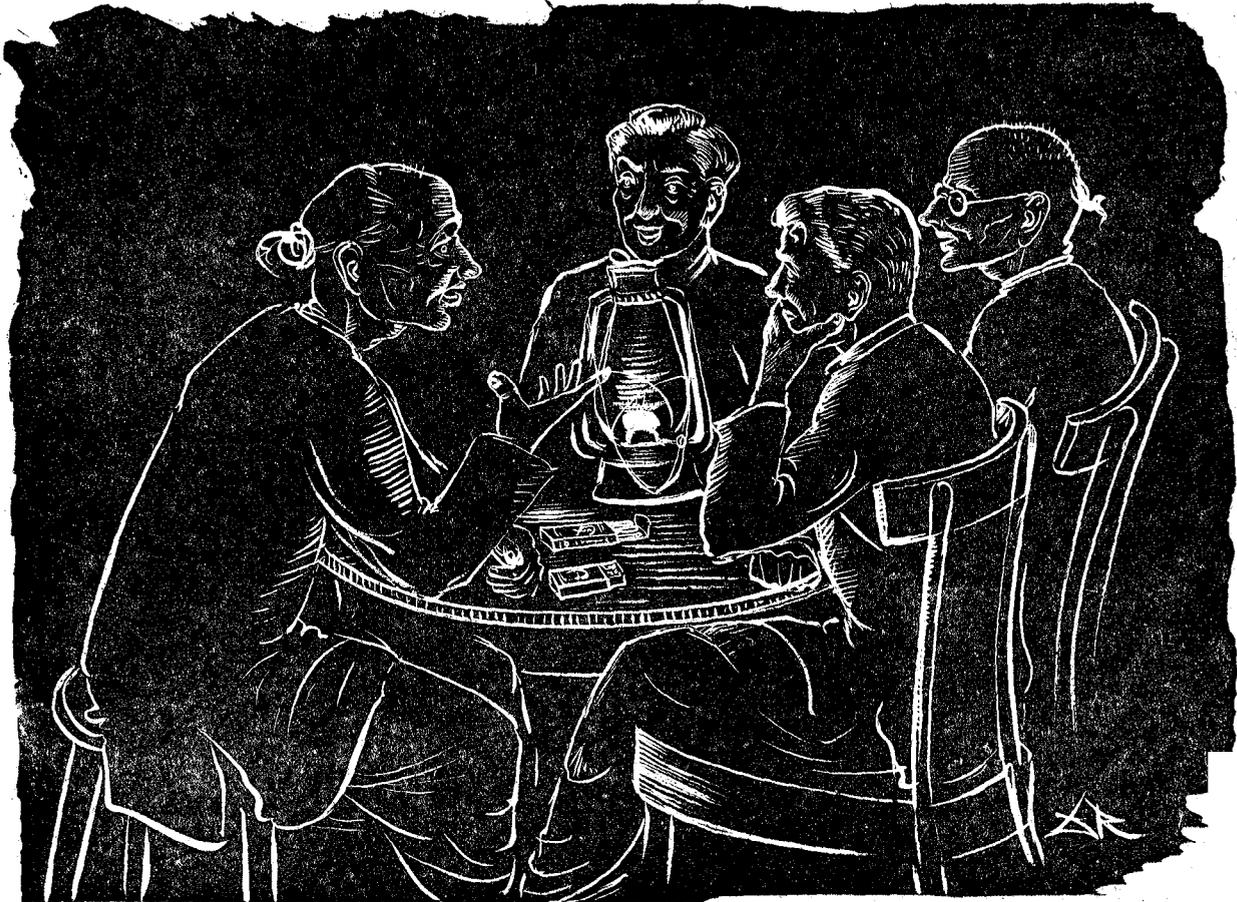
[సాయంత్రం 6 గంటలు. రాజారావు యిల్లు:]

రాజా : ఒసేవ్... యిది గో... ఊహా వస్తే పలకడండీ... ఏమేయ్... ఎక్కడ తగులడావేవ్.

భార్య : దొడ్లో తగలడాను. దొడ్లో నించి యింట్లోకి నడవాలా, ఎగిరి రావాలా? ఏమీటా రాజకార్యం.

రాజా : చూడూ... ఏమైనా ప్రయత్నం చేశావా.

భార్య : రెండు కేర బియ్యం తెచ్చేటప్పటికి తలప్రాణం, కార్యకి దిగింది.

లక్ష్యముగారికి చొబడలు నాలుగురు పాయిలూ, నాగరత్నానికి రెండవంచలయ్యం, పాలదానిదగ్గర అయిదు రూపాయిలూ, కాంతింగారికి, నూనీ... ఎల్లాగో కాంతింగారి సే అడిగి తెచ్చాడు ఈ అడ్డెడు బియ్యము.

రాజా : మంచిపని చేశావు.. రేపేగా ఒకటవ తాకిన. సాయింత్రిం అందరికీ యిచ్చేదాములే.

భార్య : మహా యిచ్చేవారిలా చెబుతారు. పాలదానికి మూడు సెలలబాకీ యివ్వాలి. కొమటికి సరేకదా... పులిబుర్ర కాగితం... యికపోతే యింటాయన పోరుగురు కనుక తరచు అడగడంకదా.

రాజా : అందరికంటే పెద్ద అప్పుల దానివి సువ్వున్నావుగా... నామాట వినకుండా, అల్లుళ్ళను రప్పించి, పండగలు చేశావు... పండగలు... డిబ్బేమయినా ఊరు పోందనుకున్నా వేమిటి... యివన్నీ సద్దాకోవడానికి.

భార్య : అయ్యోరామా ! కూతుళ్ళనీ, కొడుకులనీ, అల్లుళ్ళనీ పండగలకి రప్పించుకోవడంకూడ ఖర్చుటండీ. మనయింటిపస్తు మనం చేసికుంటాంగాని లోకానికి ఉద్దరిం

వేమిటి... అదయినా మీ గొప్ప విముంది.. ఏదో కాంతింగారి రయవల్ల...

రాజా : ఆ... రేపు అబాకీ తీర్చేటప్పుడు తెలుస్తుంది. ఎవరిదయో.

భార్య : అయినా... మీరు కూడ కాంతింగారి మొగుడిలా ఏమైనా రాయ కూతుడుటండీ... కంపెనీ ల వాళ్ళు యిస్తారుట.

రాజా : అదొకటే తక్కువ, అయినా అవేం కథలూ... యిలుట... పిల్లలుట, పంటిదేడుస్తే ఆమడంపట్టారు

భార్య : నా కుమార్తెం ఆ కథలు బాగుంటాయండీ... అచ్చు మనింట్లో గొడవ వూ ఉంటాయి. కాని ఒకటే తేడా— కొంత మొగుడు భార్య మాట వింటాడు, మీరు వినరు, అంతే.

రాజా : తీర్చవలసిన బాకీలు... వచ్చే జీతము, చెయ్యవలసిన బాకీలూ లెక్క చూడకుండా, కాంతింగారి కథలో పడ్డా వేమిటి, వాళ్ళ లెక్క తేల్చకపోతే, ముందు మనకథ పడతారు. యిది సెలాఖరు అనే సంగతి జ్ఞాపకముండా.

భార్య : ఆ... ఏం చెప్పినా సెలాఖరులో చెబుతుంది. ఇచ్చేవాళ్ళలా అంద

రికీ 'ఒకటో తారీక' సెగా సమాధానం తీరా ఒకటో తారీకువస్తే, అందరినీ సన్నిచెప్పలేక నాకు ప్రాణం కడబడుతుంది.

రాజా : ఏం చెయ్యమంటావు. అన్నట్టు ట్యూవన్ కు గ్రాడు ఫీజు తెచ్చి యిచ్చాడా.

భార్య : మీదగ్గర కుర్రాళ్ళకి ఆ అలవాటుంటేగా, పయిగా వాగుడు నడం కూడాను. ఏదో కల్పివస్తుందని, మమ్మల్ని చంపుకుంటారు, యిరుకు గడుల్లో వాళ్ళను పెట్టుకొని.

రాజా : నీ దెప్పలకేంగాని, ఆకు గ్రాడు సాయంత్రిం తెస్తానన్నాడే... నేనాలైపు వెల్లివస్తానుండు... అన్నట్టు బాళ్ళనాన్నకీ ఒకటవ తారీకునేగా జీతం రావడం. నా సమాధానం నాకే వస్తుంది. సెలకి కనీసం నాలుగైదు, ఒకటో తారీకులువస్తే బాగుండున్ను. సెలాఖరులో అన్ని చిన్ని సంసారాలు యింటే గాబోలు ఖర్చం...

* * *
(ఆరాత్రి 10 గంటల సమయం రాజారావు తండ్రి 60 ఏళ్ళవద్ద, సెలక మంచంమీద కూర్చొని ఉంటాడు. బుడ్డి

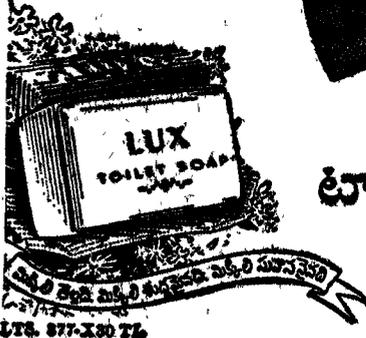
★ జీవితోజు పంతులు ★

పంతులు ముందు పిల్లలు విగ్రహగా చదువుతూ వచ్చి వెళ్ళారురా.
 కంటాడు) రాజా: ఏం... ఎందుకూ.
 తండ్రి: అబ్బాయి! రెడ్డిగాడు నీకోసం తండ్రి: ఆయనకొడుకు నీకొసేటగా,

“**ఇది నిజము..**
... మీరు లక్ష్మీ టాయిలెట్ సబ్బుతో
ఇంకా మనోహరముగానుండవచ్చును”
 సావిత్రీ
 చెప్పబున్నది

నిజముగా పంతులు పుస్తకం చదివి
 మునుపటి పాఠశాల పద్ధతి
 అదిగో! “మనా పాఠశాలకు
 కొన్ని ముగడవంటి లక్ష్మీ
 టాయిలెట్ సబ్బు వుంచుమని
 నేను నా తల్లిమమమీద దాని
 ఉద్దేశ్యం. తరువాత నేను కష్టం
 కొవి ఒక పెళ్ళిని తప్పక
 అర్జునానగానే నా తల్లిమమ ఒక
 లక్ష అంచును తెచ్చుకొనును.”
 అని సావిత్రీ చెప్పబున్నది.

లక్ష్మీ
టాయిలెట్ సబ్బు

వనీమా తారంకు
 పౌండర్యమునిచ్చు వచ్చు

LTG. 877-13072

ట్యూబులకు వెళ్ళాకేమో కనుక్కుందామని
 వచ్చారు.

రాజా: ఉన్న వాళ్ళు ఉద్దరిస్తున్నట్టి
 చాలు. నేను భర్తబుద్ధిగా నలుగురు మర్రా
 క్షణి చేర దియ్యడము... చూశావాళ్ళకి
 యిదో గొప్ప ఆదాయంలా కనపడటము.

తండ్రి: ఊనీ లేరా... పిల యి లే నే
 చెప్ప... నీకు యీ మాత్రం చదువు చెప్పిం
 చడానికి మే మెంత కష్ట పడ్డామో
 నుర్తందా. మనం కష్టపడి అయినా పిల్లకి
 విద్యాభిరుచి కల్పించాలి. అప్పుడే వాళ్ళ
 జీవితాలు సక్రమంగా వడుస్తాయి. విద్యా
 దానం లాంటిది యింకోటిలేదు.

రాజా: అసలు నాకు తీరిక ఎక్కడిదీ,
 పయిగా వీళ్ళకి పరీక్షలనుండు కోనీ
 ట్యూబును గుర్తుకు రావు- ఏదాది చివరలో
 వాళ్ళకి నేను చెప్పేదేమిటి... వాళ్ళకి అర్థ
 పుయోదేమిటి.. నా మొఖం.

తండ్రి: అయితే తోటిమాన్యులందరూ
 తన్ని ట్యూబును చెప్తున్నారు?

రాజా: ఏమీం దీ... డబ్బు... చేతిలో
 పనిగీకిలే, నాలురాళ్ళు పడతాయి చేతిలో..
 ఒక్క నీటిని కంపుకుంటే.

తండ్రి: ఛీ... ఛీ... మనం లోకాన్ని
 ఉద్ధరించకపోయినా, మన జీవితాలనయినా,
 స్యచ్చంగా, గడపడం మనచేతిలో పని.
 అబ్బాయి... భగవద్గీత చదివే వేళ
 అయిందా...

రాజా: ఒక బాబిగా... తాతయ్యకి గీత
 పుస్తకం తెచ్చివున్నా. నేను ఒకసారి అలా
 వెళ్ళి వస్తాను నాన్నా... మీరు చదువుకొని
 వడకుంటే.

భార్య (ప్రవేశించి): యింత రాత్రిలో
 ఎక్కడికండి, ఉదయమే వెళ్ళారామా:

రాజా: అయ్యో... అలాగే... యిదేం
 బాకీ అనుకున్నానేమిటి వాయిదా వేయ
 తానికి. ఇలాంటిప్పుడే నలుగురం చేరి
 ఏదైనాకబుర్లు చెప్పకొనడానికి నీలు...
 విశ్రాంతిగా... తలుపు దగ్గరగా వేసిఉంచు.

(అనేరాత్రి 12 గం|| ఆరు బయట రాజా
 రావు, ఘోషురు మేష్టర్లు గుండ్రటిపల్లచుట్టు
 కూర్చుంటారు. మధ్య కిరసనాయిలు దీపం
 వెలుగుతోంది. సిగరెట్లు పెట్టెలు, చింబర
 వస్తువులు వున్నాయి.)

డాన్ క్రిక్ సెట్
 వెల రూ. 2-0-0
ఆంధ్ర గ్రంథ మాల,
 మద్రాసు- 1

వందరగా పడిఉంటాయి.)

రాజా : అయితే శర్మ ! యీ ఉద్యోగాలు వా కేమీ నచ్చు లేదురా. దీనికంటే వీ పల్లెకోపోయి, నలుగురు రెడ్ల నాశ్రయించుకుంటే జీవితం నిశ్చింతగా వెళ్ళిపోతుంది.

శర్మ : అజేమిటి... మా లో కల్లా నీని యరువి. నీకే అంత విసుగా!

రాజా : కాకపోతే... నీకూ నలుగురు పిల్లలు పుట్టేసరికి తెలుసుంది యిలా ఎందుకన్నానో. గంటల తరబడి, బడిలో వాగి వాగి, కొంప చేరేసరికి, యింత శుభ్రమయిన కాఫీ, వేళకి భోజనంవచ్చే అవకాశం లేకపోయాక ఎందుకురా... యీ చదువులూ.. ఉద్యోగాలూ...

శర్మ : కనుకనే ఓర్పు, శాంతి, సహనము, పటుదలా మూర్తిభవించినవారికే ఈ మాస్టరు వృత్తి.

పాపయ్య : కాస్త పాఠం దించుకొని, కూర్చోపోతే రోజుకి కనీసం, మూడున్నరో, నాలుగో సంపాదించవచ్చు.

రాజా : ఒక్కొక్కసారి పాఠం చెప్పకుండా ఎగవేదామనుకుంటాను. కాని తీరా వాళ్ళ చిన్న మొఖాలు చూసేవరకు, వాళ్ళ జీవితాలన్నీ మనం చెప్పే నాలుగు ముక్కలవివాదే ఆధారపడి ఉంటాయి కదా, అని మళ్ళీ సద్దుకుంటాను. కాని యీ గుంచితనం ఎవరికీ తెలియదు.

శర్మ : మీనాన్న రోజూ గీత చదువుతాడు గదా. నీకు యీమాత్రం తెలియదురా. 'మనం మంచినీ చెయ్యడంవరకే గాని, దాని ఫలితాన్ని గురించి ఆలోచించకూడదని. ముఖ్యంగా మేష్టర్లం దీన్ని ఆచరణలో పెట్టాలి.

రాజా : ఆమాటకి వస్తే గీతలో యింకా చాల చెప్పాడు, 'వివాశాయచదువుతాం, ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యువేయువో అని. తోటి మేష్టర్లకి తెలవంపులు తెచ్చే అవినీతి పనులు చేసే టీచర్లనూ, మేనేజిమెంటు కమిటీలకు తోడ్పలను, బహిరంగపరచి, కలికావతారం ఎత్తుతాను.

పాపారావు : రాజీనామా కాగితం చేస్తో పట్టుకొని మరీ ఎత్తు కలికావతారం, ఎందుకయినా మంచిది.

రాజా : అంతేరా... నిజము చెప్తే యింతేరా... యింత చదువుకున్నందుకు, ఎంతో ఆదరంగా, ఉన్నతంగా జీవించాలనుకుంటే, చివరకి పూటగడవటం కష్టమయిపోతే... ఖర్మ...

శర్మ : ఋషుల్లా, కందమాలనులూ, గాలి వేవించి జీవించగలగొక్క ఉంటే, ముఖ్యంగా మేష్టర్ల జీవనం సుఖంగా ఉంటుంది. ఏవేవీ ఉండదు. లేదా అవి

నీతికి దిగి, ట్యూవకాల సాకుతో డబ్బు లాగాలి. రెండూ చేతగాని మనం... యిల్లా గొర్రెతో కల్లా జీవితం గడపవలసిందే.

రాజా : ఇది రోజూ ఉన్నగొడవే...

తెల్లారితే మళ్ళీ, మంత్రాలా దినచర్యలో సాగిపోవాలి... ఏదైనా కాస్తేపు ఖులా సాగా కబుర్లు చెప్పండి... నిద్రకూడ వస్తోంది.

వేడిగానున్నప్పటికీ ఆనందము మరియు ఉత్సాహము!

వేడి వాతావరణమువల్ల జీర్ణకోశము మందముగా ఉండవచ్చును... అప్పుడు శరీరములో విషమాలిన్యములు కూడుకొని మీకు భారంగా ఆబుప్పగా, నిరుత్సాహంగా ఉంటుంది. తగతక మెరయుచు పొంగే ఈనోస్ "ఫ్రూట్ సాల్ట్"ను పుచ్చుకోండి. అది మీకు ఎంతో ఉత్సాహమునిస్తుంది. దాని సౌమ్య విరేచన గుణము మీలోని అసాయకరమగు మాలిన్యములన్నిటిని తొలగించుటలో సహకరించి మిమ్ములను హాయిగా, ఉత్సాహంగా ఉంచును.

ఈనోస్ 'ఫ్రూట్ సాల్ట్'

మిమ్ములను ఆరోగ్యంగా ఉత్సాహంగా ఉంచును

ఈనోస్ గుణము చిరకాలముండుటకుగాను నీసాలో అమ్మబడును

"ఈనోస్" మరియు "ఫ్రూట్ సాల్ట్" అను మాటలు రిజిస్టర్డ్ ప్రేద్ మార్కులు

